

[Jes Lunde]

Jeg er enig i, at der er en fælles tanke mellem os på mange områder i uddannelsespolitikken, orlovspolitikken osv., og dér er det rigtigt at sige, at SF ønsker mere. Vi ønsker nemlig en anden prioritering i den økonomiske politik, hvor vi ikke lægger op til privat forbrugsfest for de bedst stillede i samfundet, men lægger op til at bruge de ressourcer, vi har, på at løse vores fælles samfundsproblemer: arbejdsløsheden, de sociale problemer og miljøproblemerne.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Holger K. Nielsen, en kort bemærkning.
Hr. Holger K. Nielsen!

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Der er jo af og til ting, der er tiltrækkende, og så kan det være vanskeligt at komme herop.

Hr. Ellemann-Jensen sagde, at der det sidste halve år er sket så meget, at man nu må revurdere det nationale kompromis. Det kan hr. Ellemann-Jensen jo mene, men hr. Ellemann-Jensens opfattelse af det nationale kompromis og hans håndtering af det har intet at gøre med, hvad der er sket det sidste halve års tid.

Hr. Ellemann-Jensen og partiet Venstre løb fra det nationale kompromis, bogstavelig talt før blækket var tørt. Sandheden i det er, at der er ingen i Folketinget, der har troet på, at Venstre på noget tidspunkt reelt har stået bag det nationale kompromis. Det var en taktisk manøvre fra Venstres side for at få et ja ved folkeafstemningen i 1993.

Det er det ikke for os. Vi har hele tiden ment det nationale kompromis. Vi har ment, at det er vigtigt, at danskerne ikke kommer med i den fælles mønt, ikke kommer med i forsvarsdimensionen, ikke kommer med i det retslige samarbejde og ikke kommer med i et unionsstatsborgerskab. Det var det, man sagde 2. juni 1992, det blev bekræftet i 1993, og derfor er det her ikke til at spøge med.

Der er tale om resultatet af en folkeafstemning, og det er derfor direkte skandaløst, at Venstre løb fra det nationale kompromis, lige efter at blækket var tørt. Det er skandaløst, det er næsten pinligt, at hr. Ellemann-Jensen nu ligesom har bondeanger, som det blev sagt før, på grund af det, han selv gjorde.

Jeg synes, det er direkte pinligt for Venstres formand, som jeg har forstået vil forsøge at blive statsminister efter næste folketingsvalg, at han i den grad løber fra en meget vigtig politisk aftale om Danmarks udenrigspolitik, og at han i den grad i dag forsøger at undskylde sig med, at der i virkeligheden er sket så meget. Det har intet at gøre med, hvad der er sket i det sidste stykke tid.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Jeg løber ikke fra nogen aftaler. Det er cirka et halvt år siden, Venstre for første gang klart sagde: Vi mener, at befolkningen skal have mulighed for at ændre sin indstilling til det nationale kompromis og til undtagelserne. Det er ikke at løbe fra en aftale, og vi gjorde det på et tidspunkt, hvor vi forudså, hvad der ville ske i de kommende måneder, bl.a. med hensyn til Vestunionens placering i NATO. Det kom til at gå, som vi forudså.

Det er derfor, jeg siger, at jeg er glad for, at statsministeren nu med et halvt års forsinkelse i det mindste vil starte et udvalgsarbejde.

Så er jeg enig med hr. Peter Duetoft i, at vi selvfølgelig ikke skal have en ny folkeafstemning, før der har været tid til en ordentlig forudgående debat, så der er en chance for at vinde den, men det er i den forbindelse, at jeg bebrejder regeringen, ikke at den ikke farer ud og laver sådan en folkeafstemning med det samme, for det forlanger jeg ikke, men at den stikker hovedet i busken for den debat, at vi skal høre statsministerens evindelige tilråb om, at vi bare skal tage det roligt og lade være at være så kede af det, og at vi skal høre på udenrigsministerens bortforklaringer i dag af, hvad vores reelle situation er i Det Europæiske Fællesskab.

Det er ikke fair at stille befolkningen over for et nyt valg så hurtigt, sagde udenrigsministeren. Så kan jeg altså konkludere af den drøftelse, vi har haft i dag, at det ikke er fair af verden omkring os, at den har udviklet sig på en anden måde, end vi beskrev det i Danmark for 2 år siden, da det nationale kompromis blev udformet. De skulle skamme sig alle sammen, de skulle skamme sig i Rusland, at de havde sådan et valg, de skulle skamme sig i de forskellige lande, hvor reformerne er ved at køre fast, de skulle skamme sig dér, hvor de ikke